

(המשך מעמוד 13)

נחרש את ימי ישראל כקדם. מול נחשולי השינאה של טיטוס האמריקאי ועבריו. יורשי הורדוס בישראל והאנוסים החדשים, יהודי אמריקה... אנחנו נקים את בתיהמיקרש השלישי, את הרפובליקה הדמוקרטית העממית של ישראל, ונקיים את נבואת הקומוניסטים הקרמונים, נביאי ישראלי: מציון תצא תורה... החזית הציונית העממית זכתה ב' 67 מקומות בכנסת התישעית. המילהמה פרצה למחרת היום.

כדי במישחק השחמט

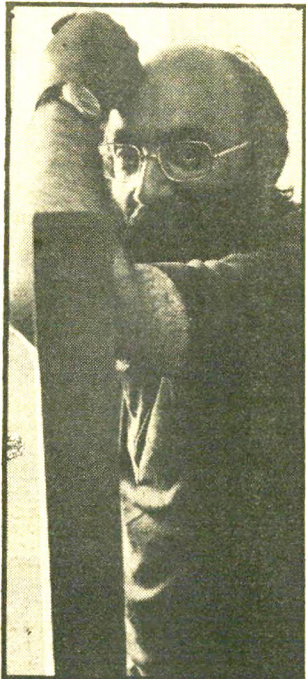
עד סוף הימים לא יזכרע מי היה אשם במילהמה זו.

כל צד האשים את יריבו. האמריקאים טענו כי ישראל התקיפה את הערבים וכבשה את המושלש לפי תכנית ערוי כרימראש. המיפלגות הקומוניסטיות ברחבי העולם האשימו כי האמריקאים הסיתו את ממשלות-ערב למילהמה, כדי לחסל את המישטר המתקדם בישראל.

המעצמות הגדולות נכנסו לפעולה תוך 12 שעות. הם הסכימו ביניהן שלא להתערב במילהמה (החלטה שהופרה על-ידי משלוחינשק של שני הצדדיים), להגביל את המילהמה במרחב ולשדל את שני הצדדים להימנע משני מוש בנשק אטומי ומימני, טאקטי רי אסטראטגי (שתי החלטות שנשמרו בקפדנות).

אחר מפלאיימילהמה היתה התארה גנותו מחדש של צה"ל תוך מהלך הקרבות. למעלה מעשר אוגרות של מות גוייסו מבין העולים החדשים. נתברר כי העליה הסובייטית הביאה לארץ. בין השאר, תריסר רביאלופים, כשלושים אלופים ומספר גדול מאוד של מפקדים אחרים ששירתו כצבא ובחילהאוור הארום. הדבר נתן לישראלי את יתרון גדול על צבאות-ערב, שמומי חיהם הזרים לא הסתדרו בנקל עם הקצינים המקומיים.

כעשרות המילהמות המקומיות האחרות, שעברו על העולם מאז מיל-

צייר שמואל בק חיל בשירות סדיר

חמות קוריה והורדוסין ה"קלאסיות", הסתיימה גם מילהמה זו בקיפאון, ו"בעית ישראל" הפכה נושא-קבע בכל דיון בינלאומי עד אשר עייפו הדיפי לומטים להזכיר את שמה. הם ידעו כי הירון הפך לאחת הגזרות הקבועות, פחות או יותר, בשלב האחרון של המאבק על שילטון העזר. כלי אחד נוסף על לוח-השחמט, ללא רצון משלה - כרוב שאר המדינות הקטנות במחצית השניה של המאה ה-20.

המאפייונר רימה

את בגין

מיקי כהן, מאפייונר יהודי, רימה את בגין ב' 1948, הוא ניצל אותו כדי לאסוף מיליונים עבור המחתרת, ואחר-כך גנב את הכסף

אחרי הנאום הקצר הזה אנחנו מתחילים להסתובב בחדר, והרב של מיקי מציג אותנו למישהו שנקרא מנחם בגין. שהוא ראש האירגון (במקור). שזה פלג מחתרת בפלסטין. הבחור הזה (בגין) עונד על זרועו תג שחור, ומספר לנו שהוא מבוקש שם (בפלסטין) בגלל פיצוץ מלון שבו נהרגו כמעט 100 איש. הוא נושא נאום, ואחריו כמי עט כל האחרים נואמים גם הם. וזה נמשך עוד ועוד. אחר-כך, אנשים מההגנה, פלג אחר של המחתרת, מתחילים להתוכח עם בגין בשאלה מי יטפל בכספים. אז מיקי מתערב, ומוסכם שהרב שלו יטפל בכספים. ומיקי יקנה נשק ותחמושת וישלח אותם באוניה.

אחרי חודש בערך, מיקי עורך את נשפיהצדקה הראשון של בסלפטי מקסי. המקום מלא מפה לפה. אף פעם בחיים לא ראיתי כליכך הרבה סוכניי הימורים יהודים במקום אחד. אייב בנג'מין נמצא שם. מורי אורלוף, ברני כהן, סם המרובע... כולם שם. שחקנים מפורסמים, מפיקים, אנשים חשובים בקהילה. הבהרנים הם לו הולץ, בן בלו, מרתה ריי, דני תומס. ליד שולחננו יושב מפקד המישטרה של בורבאנק, מיקי (כהן) ואשתו, נדי הרברט ואשתו ואני ואשתי. אני יושב לצידו של מיקי. העניין מתחיל, ולו הולץ שואל מי יהיה הראשון. אז מיקי כהן מרים את ידו ואומר: "מיקי כהן, 25 אלף" ואחר-

"ג'ימי" הוא אומר בפעם המאה, "זה כסף בשביל היהודים. אני יהודי, ג'ימי, וזה עניין רציני. הבחורים האלה נלחמים שם עבור המולדת." ואני אומר לו: "שטויות. ג'ימי, אתה לא תצליח לעבור עליי!"

אבל הוא לא מגלה כלום לאף אחד. אני מדבר עם הוקי רוטמן ונדי, וגם להם הוא סיפר את אותן השטויות.

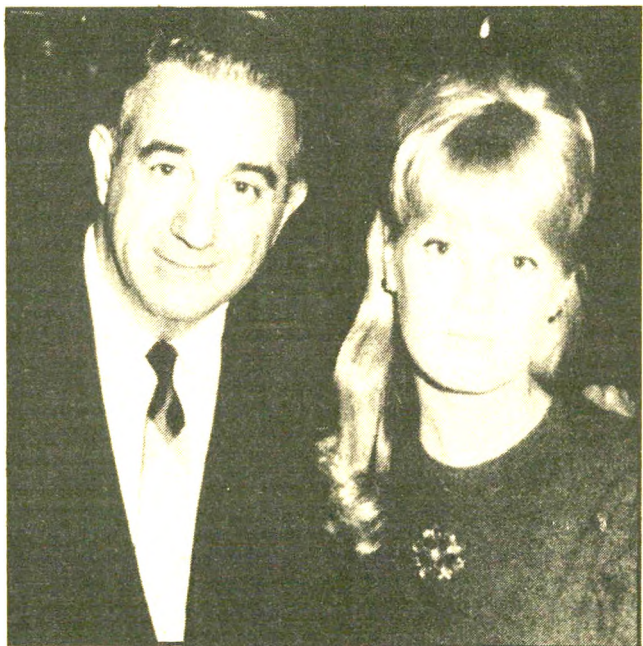
מאפייונר מיקי כהן (1948) לרצוח את המלשין

כך עברו שלושה חודשים, ואז יום אחד מיקי מטלפן ומבקש שאבוא אליו מיד. אני נכנס. והוא משליך לעברי גיליון של THE HERALD ואומר: "ג'ימי, בחיי! מה אתה אומר על זה?" ובאצבעו הוא מצביע על כתבה, שבה מסופר על אונייה עמוסת נשק ותחמושת. שטבעה בים.

הוא מתופף באצבעו על העיתון ומביט בי בעיניים של כלב עצוב. אין לו שום הבעה בפנים, והוא חוזר ואומר: "אוי, זוועה, זוועה! איזו טרגדיה!" העיתון לא מזכיר שום שמות. הוא לא מציין מדוע טבעה האוניה, מה שמה ושום דבר אחר. רק שאוניה טעונה נשק טבעה איפשהו באוקיינוס. והוא אומר: "ג'ימי, האוניה שנשאה את הדי נשק והתחמושת ליהודים טבעה. מיל" יון דולר מזויינים ירדו לתחתית האוקיינוס".

ואני חושב לעצמי: "אתה ממזר, אני מכיר את המשחק שלך!" כמו שאני מבין את זה, מיקי המציא את הסיפור על קניית נשק ותחמושת עבור היהודים במליון הדולר שנאספו, ואחר-כך מספר שהאוניה טבעה. כמה אלמונים מתו, כמה ניצלו, והסיפור נרפס בעיתון. ואני אומר: "ברכותיי, מיקי! הצלחת לבצע את הנוכלות הכי גדולה והכי נקיה ששמעתי בחיי!" והוא מביט בי, ממצמץ בעיניו, ולשניה חטופה עולה על פניו החיוך הממזרי הרחב הזה, אבל הוא אומר: "ג'ימי, אתה טועה לגמרי, הרי כל הסיפור כאן בעיתון!"

ואני אומר: "מיקי, עם כל החרא שלך, יותר טוב שתחזיק את העיתון, בטח תזדקק לו כדי לנקות את פיך." **ע**ד כאן סיפורו של פראנטיאנו. המאפייונרים שהיו נוכחים בביתו של פראנטיאנו, בעת שסיפר את הדי סיפור הזה, ניסו כעבור כמה ימים להדיג את מיקי כהן, אך לא הצליחו. הוא היה זריר ומודע לסכנה, ונמלט מהם. עוד כמה פעמים ניסו אנשיהמאפיה לרצוח את כהן, ולא הצליחו. מזלו עמד לו. והוא חמק מכל התנקשות ללא פגע. כסופו של דבר נעצר כהן על-ידי שילטונות מסייהכנסה באמריקה, ונירון להמש מזויינים מאסר ולקנס של 10 אלפים דולר.

מאפייונר ג'ימי פראטיאנו ואשתו (1966) האנשים מההגנה התקוטטו על הכסף

כך כולם מתחייבים לאלפים. אפילו סוכנייהמורים מתחייבים לחמישה עשרת אלפים. והם יודעים שמיקי מנהל את העסק ושהם יהיו חייבים לשלם.

אני רואה את כל החרא הזה, ואני לא עומד להתחייב בכלום. אז מיקי בועט בי ואומר: "תתחייב על 15 אלף." ואני אומר לו: "אתה משוגע לגמרי!" אבל הוא אומר: "תתרום, ואני אראג לזה!" אני מרים יד ואומר: "ג'ימי פראנטיאנו, 15 אלף." אשתי כמעט מקבלת התקפי לב.

בשלב זה אני משוכנע שזו איזו נוכלות מזויינת. לקצר את הסיפור הארוך, הם השיגו כמעט 800 אלף. למחרת פגשתי את מיקי ושאלתי אותו: "מה כל הנוכלות הזאת?" והוא אומר לי: "ג'ימי, זו לא נוכלות, הכסף הזה הוא בשביל היהודים!" ואני אומר: "מיקי, אל תבלבל לי את המוח, זה לא יקרה בחיים שאתה תיתן ל'800 אלף לחמוק בין אצבעותיך! לא במיליון שניים" אבל הוא נשבע שהכל כדון, ואני מתחיל להתפלל כיצד הוא עומד לבצע את זה.

ראשימחלת מנחם בגין (1948) מבוקש בגלל פיצוץ של איזה מלון